

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

De ministro Baptismi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

ac, & singulorum verborum distinctio-
ne, rectè integreque profertur, nihil ad-
dendo, omittendo, aut mutando.

Et verò quod ad formam ipsam perti-
net, ipse Parochus non solum populo ge-
neratim ob baptizandi necessitatem; sed
etiam priuatim, precipueque obstetrici-
bus, in ecclesia tamen, eam planè osten-
det, ac tradet.

Quam etiam formam, an illæ rectè te-
neant, aliquando eodem loco accuratè
videbit, ac diligenter queret. Proindeque
illarum, quæ intra parochiæ suæ fines
habitant, nomina certo libro descripta
habebit, ut illas interdum instruat, non
solum Baptismi quæ materia sit, ut mox
dictum est, sed quæ etiam forma, & quæ
intentio baptizantis.

Ab hac autem ipsa baptismi forma, ne
minimum quidem vnquam discedat, ut
prescriptum est, nisi cum forma sub cõ-
ditione vtendum sit, quæ est cum ad-
iunctione verborum: quæ infra suo lo-
co ponitur.

Qua forma vtitur, cum infans, aliuf-
ve, qui Baptismo offertur, re diligen-
ter perquisita, dubium relinquitur, aut
certè non apparet, eum baptizatum esse:
ut de expositis, inuentisque; paruulis
dubitari, atque ignorari sæpenume-
rò solet.

Quòd si re accuratè inuestigata, explo-
ratam habuerit, illum forma seruata ba-
ptizatum esse; caueat omnino, nè hanc
sub conditione baptizandi formam ad-
hibeat: cum sacrilegium committat, si
contra fecerit; & illud impedimentum
contrahat, quod sacri canones irregula-
ritatem vocant.

Si verò fœtus ex vtero matris, quæ
in partu periculose laborat, vel manu,
vel pede, vel alia aliqua parte extans,
ob necessitatem in ea ipsa parte ab ob-
stetrice baptizatus est; cum superstes e-
rit, sub eadem conditione baptizetur,
adhibitis ceteris Baptismi ceremonijs.
Si verò in capite, quod primum ex vte-
ro prodijt, baptizatus est, forma rectè
seruata; quando superuixerit, ad eccle-
siam deferatur, ei tantum reliquæ cere-
moniæ adhibeantur, quæ ad solennita-
tem Baptismi attinent.

Si quando præterea monstrum huma-

num Baptismo offertur, videndum est
antequam baptizetur, an vna persona
sit, an verò duæ: tum masculus ne sit, an
fœmina. Si que re per spectata dubium est,
an sint duo, ut potè quia duo capita non
habet, nec pectora benè distincta; vnus
intentione certa, neque vaga, simpli-
citer baptizetur: alter verò, seu alij sub
conditione: [si non es batizatus &c.]
Si verò quia duo capita, pectora duo,
aut corpora etiam distincta in monstro
apparent, homines duos esse perspicuè
est, singuli simpliciter baptizentur.

Quòd si mortis periculà in mora erit,
numero plurali baptizentur: [Ego vos
baptizo in nomine Patris, & Filij, &
Spiritus sancti.] Sin autem vna perso-
na est, ut potè vnum tantum caput ha-
bens, tanquam vnus baptizetur, etiam
si alia membra plura geminataue ha-
beat.

At verò monstrum, quod hominis spe-
ciem non præferat, non baptizetur, ni-
si primum Archiepiscopus consulatur:
de cuius etiam consilio agetur, quod su-
pra de monstro humano dictum est, si
tempus dabitur.

De ministro Baptismi.

MVnus conficiendi hoc sacramen-
tum, quamuis sacerdoti commis-
sum sit: tamen cogente necessitate, om-
nes, etiam laici, & fœminæ quoque, sine
solennibus tamen ceremonijs, baptiza-
re possunt. Illud verò cauendum est
(quod etiam Parochus, prout occasio
tulèrit, accuratè monebit) vt ne fœmi-
na viro præsentè; neque laicus clerico
præsentè; neque rursus clericus præsen-
te subdiacono; hicque itidem coram
diacono; nemoque præterea eorum cor-
am sacerdote baptizare audeat: ipse
autem norit, sibi licere baptizare, etiam
præsentè suo Episcopo.

Et quoniam si vel a muliere, vel a laico
secus sit, graue peccatum admittitur, id
etiam monebit.
Obstetricibus autem, quæ baptizare cõ-
sueuerunt, formamque Baptismi tenent,
baptizare quidem necessitate urgente
permittitur, etiam præsentè laico, qui
huius sacramenti cõficiendi planè igna-
rus, rudisque sit.

Verùm

Verum grauissimè Parochus monebit, quàm grauius illa peccent, si quado mortis necessitate non cogente, Baptismum ministrare audent.

Quamobrem illud etiam interdum opportunè nunciabit, vt cum mulier prope paritara ægrè se habet, de eiusque partu timetur, studeat in primis Parochum in tempore accersere: aut, si eum habere non potest, aliquem ex ecclesiasticis ministris, aut deniq; virum laicum baptizandi peritum in promptu habere: vt ne obstetricibus fœminis, nisi in summa necessitate, cui aliter prouideri nullo modo potest, baptizandi locus vnquam detur.

Parentes autem omnino caueant, nè liberos suos baptizent absque manifesta necessitate, cum scilicet alij quoquo modo apti non adsunt, & periculi virget necessitas, quod ipse etiam monebit, prout vsu aliquando venerit.

De modo ministrandi Baptismi.

Ministratur Baptismus triplici modo, immersione, infusione aquæ, & asperione. Sed immersionis modus cum antiquissimi in sancta Dei Ecclesia instituti ritusq; sit, idemque in ecclesia Ambrosiana perpetuò retentus: ab eadem mergendi consuetudine recedi non licet, nisi imminens mortis periculum intert; tumq; vel aquæ infusione, vel asperione ministrabitur, seruata illa stata baptizandi forma.

Ad aquæ baptismalis infusionem, non manus, sed vas ob eam causam paratum adhibebitur.

Id Parochus mergendo seruabit, vt ab eâ parte fontis baptismalis stet, vbi directo obtutu orientem spectet.

In immersione hoc seruabit, vt infantis latera manu vtraque firmiter excipiens, illi supini occiput ter mergat: primò dicens, [In nomine patris, iterum, & filij, tertid, & Spiritus sancti.] Quæ in immersione animaduertet, vt dum mergit, infantem nè lædat, at aquam verè illius occiput immersione tangat.

Si quando autem duo, pluresve infantes Baptismo offeruntur, eorum

vnicique exorcismum, catechismum, & reliquas statas cœremonias separatim adhibebit: super ijs tamen simul orationes dicere poterit, numerumque commutare vbi opus est, vt pluribus conueniat.

Infantibus autem oblati, partim maribus, partim fœminis, separatim, atque ordine ministrabit, maribus scilicet primò, & deinde fœminis, mutata nominis verbiq; ratione pro sexu genere.

Et verò quod in Ecclesia Ambrosiana veteris instituti, & consuetudinis est, decreto etiam prouinciali renouatum, vt infantes in hebdomada authentica nati, Sabbato sancto ad Basilicam Metropolitana; & qui item hebdomada Pentecosten proximè antecedente in lucem editi sunt, ad eandem Basilicam Baptismo offerantur; id vnusquisque Parochus seruet; vt ijs solenni ritu huius ecclesiæ Archiepiscopus Baptismum ministraret. A qua solennitate, quæ Archiepiscopalis muneris est, alius omnis, vel Archipresbyter, vel Prepositus, vel Parochus, tam vrbis, quàm diœcesis abstinerebit.

Prou. 4. tit. que pert. ad sacrâ. bapt. pag. 135. 6.

De cœremonijs, quæ in Baptismo adhibentur.

Ritus, cœremonia, & solennitates, quæ in Baptismo adhibentur, eius modi sunt, quas omittere nefas est, nisi cum baptizandi necessitas instat.

Quamobrem Parochus cum illas, tum earum mysteria, & significationes rectè tenebit, vt & religiosè riteq; hoc sacramentum ministraret; & peritè pieq; earum mysteria fidelibus exponat.

Has autem statas cœremonias sacerdos cum Baptismum ministrabit, numquam planè omittet, nisi quando ob necessitatem ministrabit.

Atque omnes quidem hæ cœremonia precatonesque ad tria capita rediguntur.

Aliæ enim sunt, quæ antequam accedatur ad Baptismi fontem, seruantur: aliæ, quæ cum ad ipsum fontem ventum est, adhibentur: & aliæ præterea, quæ præterito iam Baptismo addi solent.